EVROPSKÝ PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument ze zasedání

4. 3. 2010 B7-0159/2010

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě otázky k ústnímu zodpovězení B7-0000/2010

v souladu s čl. 115 odst. 5 jednacího řádu

o EU 2020 – opatřeních navazujících na neformální zasedání Evropské rady ze dne 11. února 2010

Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit
za skupinu Verts/ALE

B7-0159/2010

Usnesení Evropského parlamentu o EU 2020 – opatřeních navazujících na neformální zasedání Evropské rady ze dne 11. února 2010

Evropský parlament,

– s ohledem na neformální zasedání Evropské rady, které se konalo dne 11. února 2010,

– s ohledem na závěry předsednictví po jednáních Evropské rady v březnu 2000, 2001, 2005, 2006, 2007 a v prosinci 2009,

– s ohledem na veřejnou konzultaci, kterou zahájila Komise na téma strategie EU 2020 a její výsledky (SEK(2010)116),

– s ohledem na hodnocení Lisabonské strategie vypracované Komisí (SEK(2010)114),

– s ohledem na článek 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,

– s ohledem na otázku Komisi ze dne 23. února 2010 o zemědělství a budoucí strategii EU 2020 (O-0023/2010 – B7-0000/2010),

– s ohledem na čl. 115 odst. 5 a čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že konzultace Komise o budoucí strategii EU 2020 postrádá znaky řádného procesu konzultace zúčastněných stran a nebyl do ní zapojen Evropský parlament,

B. vzhledem k tomu, že cílů Lisabonské strategie nebylo dosaženo; vzhledem k tomu, že vymezení budoucí strategie EU 2020 by mělo být založeno na řádném a důkladném vyhodnocení Lisabonské strategie,

C. vzhledem k tomu, že hospodářská a sociální krize poukázala na strukturální zranitelnost EU, a obzvláště eurozóny; vzhledem k tomu, že situace v Řecku a v dalších zranitelných zemích HMU je velmi znepokojivá a že je naléhavou výzvou pro širší hospodářskou integraci EU,

D. vzhledem k tomu, že kvůli krizi mizí miliony pracovních míst, zhoršily se obavy pracovníků ze ztráty místa a šíří se chudoba; vzhledem k tomu, že 16 % obyvatel EU hrozí chudoba; vzhledem k tomu, že 23 milionů obyvatel EU je nezaměstnaných,

E. vzhledem k tomu, že snadná dostupnost úvěrů, krátkozraké vnímání světa, deregulace finančnictví a přílišné riskování na finančních trzích živily spekulativní jednání, které pak vedlo k růstu založenému na bublinách a k posilování neudržitelné interní a globální nerovnováhy,

F. vzhledem k tomu, že je nezbytné urychleně přijmout drastická opatření pro boj proti změně klimatu,

G. vzhledem k tomu, že silná závislost na konvenčních palivech a neefektivní využívání surovin ohrozily cestu EU směrem k udržitelné ekonomice,

H. vzhledem k tomu, že jedinou možností je zrychlit přechod na vysoce účinné „zelené“ hospodářství plně založené na obnovitelných zdrojích, má-li být řešen problém změny klimatu, zajištěna bezpečnost dodávek a vysoká zaměstnanost a sociální soudržnost,

I. vzhledem k tomu, že účinnost využívání zdrojů a snížení jejich spotřebovávání v absolutních hodnotách jsou nezbytným předpokladem pro zajištění environmentální udržitelnosti,

J. vzhledem k tomu, že stárnutí populace se zrychluje a stavy ekonomicky aktivního obyvatelstva se budou snižovat od roku 2013–2014,

K. vzhledem k tomu, že existuje jednoznačná potřeba rozdělit práci a péči rovnoměrněji mezi muže a ženy, zlepšit situaci žen na trhu práce a obecněji posílit rovnost žen a mužů,

L. vzhledem k tomu, že investice do vzdělávání, odborné přípravy a celoživotního vzdělávání jsou klíčovým prvkem vedoucím ke zlepšení životních podmínek a k hospodářství založenému na znalostech a inovaci,

M. vzhledem k tomu, že přístup Komise k budoucí strategii EU 2020 pomíjí významnou úlohu biologické rozmanitosti a zemědělství a širší úlohu, již hrají ekonomiky venkovských oblastí při zabezpečování dodávek potravin, řízení přírodních zdrojů a rozvoji zaměstnanosti, jejich obrovský potenciál pro boj proti změně klimatu a vyrovnávání se s dalšími klíčovými výzvami; vzhledem k tomu, že celosvětové environmentální, sociální a hospodářské náklady na ztrátu biologické rozmanitosti jsou ve zprávě o ekonomické hodnotě ekosystémů a biologické rozmanitosti („The economics of ecosystems and biodiversity“, TEEB) v roce 2008 odhadovány na částku v rozmezí 1 350 a 3 100 miliard EUR ročně a na 7 % celosvětového HDP v roce 2050,

N. vzhledem k tomu, že toto opomenutí zřejmě odráží zásadní nepochopení skutečnosti, že je třeba zásadně reformovat společnou zemědělskou politiku a politiky rozvoje venkova s cílem čelit těmto výzvám, zavádět prostřednictvím správy vodních zdrojů a půdy udržitelné postupy, snížit závislost na ropě, chránit biologickou rozmanitost a udržitelným způsobem diverzifikovat pracovní místa v zemědělství a venkovskou ekonomiku,

O. vzhledem k tomu, že rozpočet EU představuje jen 2,5 % celkových veřejných výdajů v EU a méně než 1 % HDP EU,

I. EU 2020: od zranitelnosti k udržitelnosti – úkoly a cíle nové strategie

1. zdůrazňuje, že strategie EU 2020 musí dát Evropě vedoucí úlohu v „zelené“ revoluci 21. století , jejímž úkolem je sladit lidský rozvoj s fyzickými limity planety Země;

2. vyzývá tudíž k tomu, aby byl celkový cíl strategie EU 2020 přehodnocen z pouhého úsilí o růst HDP na širší politickou vizi budoucnosti EU jako sociální a udržitelné unie, která do středu politického rozhodování umístí člověka a ochranu životního prostředí a bude usilovat o dobré životní podmínky a ty nejlepší příležitosti pro všechny; v této souvislosti

zdůrazňuje, že konkurenceschopnost není cílem sama o sobě;

3. je přesvědčen, že tato nová strategie by nad rámec samotného HDP měla zahrnovat soubor ukazatelů umožňujících měřit životní podmínky a zohledňující širší hospodářské externality a tlak na životní prostředí a že by tyto ukazatele měly být definovány, přijímány a vyhodnocovány za použití demokratických a inovativních postupů;

4. připomíná, že Evropská rada v rámci přezkumu Lisabonské strategie v polovině období, který proběhl v březnu 2005, opětovně prohlásila, že tuto strategii je třeba chápat v širším kontextu udržitelného rozvoje, který je považován za klíčový princip, jímž se řídí všechny politiky a činnosti Unie;

5. je značně znepokojen skutečností, že Komise se při přípravě strategie 2020 nezaměřila na vedoucí úlohu Unie ve světě, který čelí změně klimatu a závažnému vyčerpávání přírodních zdrojů a ve kterém jsou globální ekosystémy na hranici zhroucení;

6. je hluboce znepokojen skutečností, že konkrétní úkoly či cíle, nebo i jen zmínka o cílech v oblasti biologické rozmanitosti ve strategii 2020 zcela chybí; vyzývá proto k přijetí měřitelných opatření zaměřených na zastavení ztráty biologické rozmanitosti a funkcí ekosystémů a na jejich obnovu tam, kde je to možné, do roku 2020;

7. připomíná, že jakýkoli cíl na snížení domácích emisí skleníkových plynů, který je nižší než -30% ve srovnání s úrovní v roce 1990 je zcela v rozporu s vědeckými poznatky a nezabrání dramatickým dopadům nekontrolovatelné změny klimatu; domnívá se, že takový přístup by dále podtrhl ztrátu vedoucí úlohy EU v celosvětové klimatické politice; trvá tudíž na tom, že by tento cíl měl být stanoven na úroveň snížení o 40 %; odmítá poskytování dotací pochybným a riskantním technologiím, které mohou přinést pouze příliš pozdní snížení emisí skleníkových plynů, jako jsou jaderné technologie a technologie zachycování a ukládání uhlíku (CCS);

8. zdůrazňuje, že environmentální udržitelnost závisí na snížení využívání zdrojů v absolutních hodnotách; vyzývá v této souvislosti k přijetí cíle na zvýšení účinnosti využívání zdrojů ve výši nejméně 3 % ročně, očištěných od vývoje HDP;

9. vyzývá EU, aby jako první krok na cestě směrem k vysoce účinnému „zelenému“ hospodářství plně založenému na obnovitelných zdrojích stanovila pro strategii 2020 závazné cíle na snížení spotřeby energie o nejméně 20 % ve srovnání s úrovní v roce 1990 a na zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie na nejméně 25 % do roku 2020, přičemž by současně odstranila technické a netechnické překážky dalšímu rozvoji udržitelných zdrojů energie;

10. zdůrazňuje, že EU musí zvýšit své úsilí o razantní politiky v oblasti boje proti diskriminaci a o skutečnou politiku sociální soudržnosti, založenou na právech a zaměřenou na snižování nerovnosti a překonávání propasti mezi bohatými a chudými, dosahování lepších výsledků v oblasti zdraví, zlepšování výsledků ve školství, snižování zločinnosti a posilování celého souboru sociálních práv a statků, jichž nelze dosáhnout pouhým bojem proti chudobě;

11. v této souvislosti zastává názor, že strategie EU 2020 by měla výslovně zahrnovat

ctižádostivé cíle v oblasti snižování míry chudoby o polovinu každých pět let (tj. cíl dosáhnout míry chudoby ve výši 8,5 % do roku 2015 a 4 % do roku 2020) a snižování nerovnosti, především překonávání propasti mezi bohatými a chudými domnívá se proto, že je chudobu třeba měřit jakožto chudobu „relativní“, s cílem určit osoby, jimž hrozí vyloučení, a že Giniho koeficient by měl být výslovně určen za nástroj uplatňování strategie 2020;

12. vyzývá k výraznému zaměření na dosažení rovnosti pohlaví stanovením cíle 60% zaměstnanosti žen v pracovních pozicích, které jsou dostatečně finančně ohodnoceny, aby zajistily ekonomickou nezávislost, a také cíle omezit rozdíl v zaměstnanosti mužů a žen o polovinu každých 5 let (např. snížit rozdíl mezi muži a ženami na 8,5 % v roce 2015 a na 4 % v roce 2020), a to podporou dostupnosti péče o děti pro nejméně 50 % dětí do 3 let a 100 % dětí nad tři roky věku, vytvořením Evropského střediska pro sledování násilí na ženách a stanovením kvóty 40 % žen ve správních radách podniků;

13. naléhavě vyzývá Evropskou radu a Komisi, aby stanovily a přijaly ambiciózní program pro důstojnou práci, který zahrne cíl životního minima, závazné referenční úrovně pro zaměstnanost mladých lidí, které by neměly překročit celkovou průměrnou míru nezaměstnanosti, a celoživotní přístup k zaměstnání za podpory odpovídajících státních důchodových systémů;

14. vyzývá Radu a Komisi, aby zavedly Evropskou záruku pro mládež podporující právo každého mladého člověka v EU na nabídku práce, učňovské vzdělání, další odbornou přípravu nebo střídavý režim kombinující práci a vzdělávání po maximálním období šesti měsíců nezaměstnanosti;

15. domnívá se, že strategie EU 2020 by měla zahrnovat cíl dosažení 100% ukončení středoškolské docházky a také jasné kvalitativní cíle a ukazatele pro základní a středoškolské vzdělání;

16. vyzývá k přijetí cíle vyčlenit 4 % HDP na výzkum a vývoj a inovace; v této souvislosti se domnívá, že by měly být stanoveny konkrétní cíle kompatibilních nástrojů financování pro malé a střední podniky a podporovány otevřené normy s cílem zaručit digitální interoperabilitu a dostupnost;

17. upozorňuje na potřebu přezkoumání systému práv duševního vlastnictví, neboť příliš striktní systém patentů a výlučných práv může ve skutečnosti zpomalit inovace a omezit přístup k hlavním zdrojům; zdůrazňuje, že by měly být odstraněny zbytečné překážky volného pohybu poznatků, neboť výměna poznatků je zásadním nástrojem pro dosažení prosperity;

18. zdůrazňuje, že výdaje na vojenský a nukleární výzkum a vývoj by měly být vyloučeny ze 4% podílu HDP pro výzkum a vývoj a cíle v oblasti inovací;

19. vyzývá k jasnému začlenění cílů EU v oblasti ekologických inovací do záměru využití 4 % HDP;

20. zdůrazňuje, že je třeba důkladně přezkoumat obchodní strategii Komise s názvem „Globální Evropa“, s cílem podpořit spolupráci na závazných normách pro sociálně

a environmentálně udržitelné obchodní vztahy; v této souvislosti vyzývá k pozastavení podpisu dohod o volném obchodu s Kolumbií, Peru a Koreou a k moratoriu na pokračující jednání o těchto dohodách s Indií, Kanadou, se státy Perského zálivu a řadou zemí AKT, s nimiž jsou uzavřeny dohody o hospodářském partnerství;

II. Zlepšené řízení pro strategii EU 2020

21. domnívá se, že strategie EU 2020 by měla stanovit závazné cíle a mechanismy zajišťující její plnění spojující harmonizaci a flexibilitu;

22. z tohoto hlediska vyzývá Evropskou radu a Komisi, aby přijaly ekonomické pobídky, jako jsou zvláštní fondy EU, a současně sankce, jako dodatečné poplatky, které účinně podpoří cíle EU 2020;

23. zastává názor, že každý členský stát by mohl Komisi předložit svůj národní program pro rok 2020 založený na jeho konkrétní výchozí situaci a v souladu s cíli EU 2020;

24. naléhavě vyzývá Evropskou radu a Komisi, aby do strategie EU 2020 zahrnuly ambiciózní ekonomické řízení na úrovni EU, včetně společného zahájení stabilizačních a konvergenčních programů a národních programů reforem ve společném rámci;

25. zdůrazňuje, že některé nedostatky ve vytváření Hospodářské a měnové unie a v určitém rozsahu hospodářské politiky partnerských států zkomplikovaly členským státům situaci při zavádění pořádku v jejich finančních domech; zejména lituje, že koordinace daňové politiky je omezena na pravidla stanovená v Paktu stability a růstu, který se vztahuje výhradně k veřejným schodkům a k veřejnému dluhu;

26. zdůrazňuje, že současné mechanismy pro politickou koordinaci uvnitř eurozóny musí být rozšířeny, aby mohly řešit současnou a budoucí ekonomickou nevyváženost a rozdíly v rámci eurozóny; lituje v této souvislosti, že neexistují závazná ujednání mezi vládami na posílení koordinace v rámci Hospodářské a měnové unie a obecněji EU;

27. domnívá se, že Komise by měla učinit doporučení týkající se proveditelnosti vnitrostátních cílů a posoudit, zda je žádoucí poskytovat zvláštní finanční prostředky každé tři roky; vyzývá Komisi, aby přijala postupy pro oznamování výsledků plnění (resp. neplnění) cílů v rámci hodnocení národních programů;

28. zdůrazňuje, že Evropský parlament by měl každoročně hodnotit provádění strategie EU 2020 a jako složka rozpočtového orgánu by proto měl explicitně vytvořit vazbu mezi tímto hodnocením a dodatečným financováním EU;

29. domnívá se, že demokratická podpora je zásadní podmínka pro úspěch a proto musí být národní parlamenty aktivně zapojeny do stanovení a provádění strategie 2020; ve stejném duchu se domnívá, že regiony, městské orgány, sociální partneři a nevládní organizace by měly být aktivně zapojeny do definice a provádění této strategie;

30. domnívá se, že strategie EU 2020 by měla posílit své strategické a operační vazby s obecnou strategií udržitelného rozvoje a také s energetickým a klimatickým balíčkem, sociální agendou, strategií EU 2020 týkající se biodiverzity a se Společnou zemědělskou

politikou; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby předkládala každoroční sdělení o vzájemném působení a soudržnosti těchto strategií;

31. vyzývá Komisi, aby reformu Společné zemědělské politiky a politiky rozvoje venkova zahrnula do strategie EU 2020, tak aby cíle soudržnosti, konkurenceschopnosti a udržitelnosti byly pojímány jako tři neoddělitelné cíle, jak již bylo stanoveno v Lisabonské a Göteborgské agendě Unie;

III. Zajištění hlavních prostředků a nástrojů pro dosažení úspěchu nové strategie

32. vyzývá země s přebytky běžného účtu, aby podporovaly zaměstnanost a vnitřní poptávku mimo jiné ukončením zdrženlivé mzdové politiky, zavedením minimálních mezd tam, kde neexistují, a provedením dalších udržitelných investic při současném zohlednění pravidel Paktu stability a růstu; vyzývá země s deficitem běžného účtu, aby omezily nadměrnou spotřebu a zvýšily udržitelné investování;

33. zdůrazňuje, že kázeň v podobě zdrženlivé mzdové politiky také působí jako zábrana v růstu příjmů domácností, a tím v soukromé spotřebě; varuje proto, aby zdrženlivá mzdová politika nebyla přeceňována jako hlavní prostředek k dosažení cenové stability; připomíná, že zvýšená globální konkurence již přispěla ke snížení tlaku na mzdy, přičemž vyšší ceny komodit narušily kupní sílu spotřebitelů EU;

34. domnívá se, že evropský rozpočet je nedostatečný pro účinné omezení nerovnováhy mezi členskými státy a pro dosažení dostatečného proticyklického účinku; doporučuje proto jeho navýšení; domnívá se, že pokračující diskuse o finančním výhledu poskytuje možnost zahájit úvahu za účelem zvýšení rozpočtu EU, které by mělo být jasně začleněno do procesu hodnocení EU 2020;

35. považuje za podstatné rozvíjet další mechanismy solidarity uvnitř EU pro zvládnutí asymetrických šoků; vyzývá Komisi, aby přezkoumala proveditelnost vytvoření fondu solidarity, do něhož by země v příznivém období přispívaly s cílem lépe čelit asymetrickým šokům;
36. souhlasí s Komisí, že dohled nad finančními trhy a jejich regulace s cílem zachovat finanční stabilitu, zabránit spekulativním bublinám a omezit vnitřní a vnější nerovnováhu jsou podstatné pro úspěšný rozvoj EU;

37. domnívá se, že je žádoucí přeshraniční základ pro všechny (evropské i neevropské) přeshraniční a meziodvětvové firmy a subjekty působící v EU na rovnoprávném základě;

38. domnívá se, že regulaci musí podléhat veškeré finanční trhy, subjekty a nástroje a také finanční infrastruktury se systémovým významem, jako jsou systémy, mechanismy a platformy v oblasti plateb, zúčtování a vypořádání, a služby spojené s úschovou cenných papírů;

39. domnívá se, že účinná a posílená finanční regulace má zásadní význam, pokud jde o směrování vkladů a úspor do investic zaměřených na udržitelný růst a ekologii a na tvorbu pracovních míst; zdůrazňuje, že je třeba, aby existoval jediný evropský orgán dohledu pro všechny přeshraniční instituce a subjekty napříč odvětvími; požaduje, aby byly vytvořeny patřičné nástroje k řešení otázky spekulací s aktivy a komoditami a aby

byla sledována finanční inovace;

40. domnívá se, že obezřetnostní regulace musí být značně posílena a měla by zahrnovat vyšší a kvalitativnější požadavky, pokud jde o kapitál, jako jsou například proticyklické požadavky na kapitál a likviditu, poměr pákového efektu a progresivní požadavky na kapitál a likviditu v závislosti na velikosti firmy;

41. domnívá se, že bankovní činnosti by se opět měly zaměřit na tradiční komerční bankovní služby (přijímání vkladů a poskytování půjček), že by měly být přísně regulovány a měly by podléhat pečlivému dohledu, přičemž by se na oplátku měly těšit výhodám z podpory ze strany poskytovatelů půjček poslední instance a tvůrců trhu poslední instance; na druhé straně se domnívá, že ostatní bankovní činnosti by měly být regulovány a podléhat dohledu na jiném základu a podle identických zásad jako ostatní trhy se systémovým významem a nebankovní instituce využívající ve vysoké míře pákového efektu, jako jsou například zajišťovací investiční fondy a soukromé investiční fondy;

42. vyjadřuje hluboké obavy nad neudržitelnou úrovní veřejného dluhu a nad jeho předpokládaným rychlým nárůstem v letech 2010 a 2011z důvodu nezbytné expanzivní fiskální politiky, která je reakcí na stávající krizi, což představuje ještě větší zátěž, pokud si uvědomíme, že budoucí generace rovněž převezmou rostoucí ekologický a soukromý finanční dluh; připomíná, že již v období před krizí došlo v mnoha členský státech k neudržitelnému nárůstu soukromého dluhu;

43. zdůrazňuje, že nadměrný nárůst úvěrů zvyšuje riziko vzniku cenové bubliny na trhu s aktivy; vyzývá proto ECB a Evropský systém centrálních bank, aby zvážily vhodná opatření, jako je například úprava požadavků na minimální rezervu, s cílem chránit finanční stabilitu tím, že se zamezí nepřiměřenému růstu soukromého dluhu;

44. domnívá se, že je třeba přezkoumat pravidla Paktu o stabilitě a růstu, která nebyla vytvořena pro podmínky vyplývající z úrovní akumulovaného dluhu po krizi v mnoha členských státech či za účelem sledování vývoje soukromého dluhu; navrhuje rozšířit postup vytvořený pro nadměrné schodky v rámci Paktu o stabilitě a růstu na členské státy, které mají nadměrné přebytky běžného účtu a na nadměrný soukromý dluh;

45. připomíná, že schodky veřejných financí jsou předmětem hlubokých obav a že členské státy musí přijmout vhodná opatření k jejich snížení, přičemž je třeba zohlednit cyklickou situaci, včetně úrovně soukromého dluhu a stavu běžného účtu; zdůrazňuje nebezpečí deflační pasti, která hrozí v případě, že schodky veřejných financí a mzdy nezohledňují obecnou finanční situaci členských států a konkrétněji pak mezeru výstupu;

46. ve stejném duchu pak zastává názor, že mzdy by se měly vyvíjet přinejmenším stejným tempem jako produktivita a se započtením cílové míry inflace;

47. vyzývá Komisi, aby navrhla soubor opatření, jejichž cílem bude podpora členských států při obnovování rovnováhy veřejných financí a financování veřejných investic prostřednictvím:

a) evropských dluhopisů (eurobondů) či podobných opatření s cílem snížit náklady na úroky na pokrytí veřejného dluhu vzhledem k tomu, že rozpětí úrokových sazeb mezi členskými

státy nekleslo pod úroveň před krizí;

b) přechodu z daňové konkurence, kterou uplatňují členské státy, na daňovou spolupráci, jejíž součástí bude i časový rozvrh pro zavedení společného konsolidovaného daňového základu pro zisky právnických osob, mechanismu, který zaručí minimální koordinaci sazeb daně z příjmů právnických osob, pdobně jako je tomu v současnosti u DPH;

c) koordinovaného zavedení ekologických daní s cílem přesunout zátěž z daní ze mzdy na neudržitelné činnosti a produkty;

d) celoevropského zdanění finančních transakcí, jako je například tzv. Tobin-Spahnova daň;

e) zavedení povinnosti předkládat zprávy o příjmech právnických osob a daní z těchto příjmů v jednotlivých zemích a také automatické výměny informací;

f) uzavření daňových rájů, přičemž nejdříve by se uzavřely ty z nich, jež se nacházejí v EU;

48. vyzývá Komisi, Eurostat a členské státy k práci na definici nástrojů k posílení porovnatelnosti národních rozpočtů, pokud jde o výdaje v různých kategoriích, které by Komisi umožnily veřejně kontrolovat národní statistiky;

49. připomíná, že případy globální nerovnováhy související s výkyvy směnných kurzů, například mezi dolarem, renminbi a eurem, je třeba rovněž řešit, a zamezit tak do budoucnosti finančním krizím; vyzývá proto Euroskupinu, Radu a ECB, aby zintenzivnily koordinaci svých činností v oblasti kurzové politiky;

50. zdůrazňuje, že je třeba, aby eurozóna docílila jednotného zastoupení v příslušných mezinárodních finančních institucích a aby při jednání o politikách směnných kurzů hovořila jedním hlasem;

51. vyzývá Komisi, aby v budoucnu dodržovala právní ustanovení s obecnou působností obsažené v Lisabonské smlouvě, jako je například nová horizontální sociální doložka (článek 9) nebo ustanovení týkající se nediskriminace (články 8 a 10), udržitelného rozvoje (článek 11) a ochrany spotřebitele (článek 12); domnívá se, že by patřičným způsobem měl být upraven i postup pro posouzení dopadu;

52. domnívá se, že má-li být dosaženo cíle sociálního začlenění, je třeba, aby rámcová směrnice EU, prováděná a uplatňovaná všemi členskými státy, zaručovala přiměřený základní příjem a aby byly k dispozici zvýšené veřejné prostředky založené na progresivním zdanění a účinném vybírání daní;

53. vyzývá Komisi, aby předložila aktuální komplexní analýzu dopadů liberalizace a provedla posouzení pokroku za použití nového Protokolu o službách veřejného zájmu;

54. připomíná, že je třeba zajistit všem lidem přístup k dostupným službám vysoké kvality, a s cílem dosáhnout tohoto cíle vyzývá k přijetí rámcové směrnice EU, v níž bude uznána zvláštní úloha služeb obecného zájmu, a směrnice EU o sociálních a zdravotních službách;

55. vyzývá sociální partnery, aby ve spolupráci s Komisí předložili společné evropské iniciativy pro boj proti sociálnímu dumpingu a ke snížení chudých pracujících; naléhavě

vyzývá Komisi, aby každoročně zveřejňovala ukazatele související s kvalitou zaměstnání, jak již schválila Rada;

56. domnívá se, že má-li být dosaženo inteligentnějšího, udržitelnějšího hospodářství s většími možnostmi pro začlenění, potřebuje EU strategii ekologických pracovních míst, která funguje na základě dovedností, přizpůsobení pracovního prostředí a transformace společnosti; domnívá se, že takováto strategie by měla zahrnovat: inteligentní investice na podporu nových ekologických pracovních míst; pobídky k transformaci stávajících pracovních míst na ekologická pracovní místa, investice do školení a celoživotního vzdělávání s cílem podpořit pracovníky při jejich rozvoji a umožnit jim v případě potřeby změnit pracovní zařazení; rámcovou dohodu o zabezpečení v přechodném období, včetně práva na školení a dostatečné sociální zabezpečení v období změny pracovního místa; dohodu sociálních partnerů o právu na celoživotní vzdělávání a školení na pracovišti a celkovou podporu při získávání nových dovedností a změně organizace pracovního prostředí;

57. zdůrazňuje, že strategie EU 2020 by měla obsahovat skutečnou agendu v oblasti sociální politiky, včetně vhodného zaměření Evropského sociálního fondu a programu PROGRESS, agendu aktivního začleňování podporovanou finančními a správními nástroji, silné zaměření na zabezpečení lidí ve všech životních situacích, včetně osob bez práce (rámec EU pro zabezpečení v přechodném období) a cíle pro členské státy spojené s finančními pobídkami;

58. vyzývá k tomu, aby bylo sociální hospodářství plně uznáno a prosazováno jako alternativní hospodářský model, v němž je vytvořena vazba mezi hospodářskými činnostmi a realizací politických cílů v sociální a zdravotní oblasti a v oblasti zaměstnanosti a bydlení, přičemž se reaguje na potřeby na místní úrovni a cíle v oblasti vytváření pracovních míst;

59. vyzývá Komisi, aby zajistila, že strukturální fondy EU jsou provázány s přísnými sociálními a ekologickými podmínkami, a přispívají tudíž k cílům EU v oblasti klimatu, a to tím, že zavede kontrolu zaměřenou na klima v případě všech intervencí strukturálních fondů, přičemž se neprodleně začne u největších projektů;

60. vyzývá k podpoře inovací prostřednictvím patentových sdružení, patentových platforem, cen na podporu inovací, vydávání licencí s plnými právy a inovačních uskupení, povinného vydávání licencí a také dalších IP nástrojů, jejichž účelem je uvést do souladu přístup a inovaci;

61. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Evropské radě a Komisi.